

I

(Meddelanden)

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

KOMMISSIONEN

UTKAST TILL INTERINSTITUTIONELLT AVTAL**”Bättre lagstiftning”**

(2003/C 321/01)

EUROPAPARLAMENTET, EUROPEISKA UNIONENS RÅD OCH EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSIONEN,

som beaktar Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 5 i detta, och protokollet om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, vilket fogats till det fördraget,

som beaktar Fördraget om Europeiska unionen,

som erinrar om förklaring nr 18 om uppskattade kostnader till följd av förslag från kommissionen och förklaring nr 19 om genomförandet av gemenskapsrätten, vilka fogats till slutakten från Maastricht,

som erinrar om de interinstitutionella avtalen av den 25 oktober 1993 om förfaranden för att genomföra subsidiaritetsprincipen ⁽¹⁾, den 20 december 1994 om påskyndad arbetsmetod för officiell kodifiering av texter till rättsakter ⁽²⁾, den 22 december 1998 om gemensamma riktlinjer för gemenskapslagstiftningens redaktionella kvalitet ⁽³⁾ och den 28 november 2001 om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter ⁽⁴⁾,

som har tagit del av ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möten i Sevilla den 21–22 juni 2002 och Bryssel den 20–21 mars 2003,

som betonar att detta avtal ingås utan inverkan på resultaten från regeringskonferensen efter konventet om Europas framtid,

ANTAR DETTA AVTAL.

Gemensamma åtaganden och mål

1. Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission är eniga om att förbättra

lagstiftningens kvalitet genom en serie initiativ och förfaranden, vilka definieras i detta interinstitutionella avtal.

2. De tre institutionerna, som erinrar om den vikt de lägger vid gemenskapsmetodens betydelse, är eniga om att – vid utövandet av befogenheterna enligt fördragen och med respekt för de förfaranden som anges i dem – följa allmänna principer, som demokratisk legitimitet, subsidiaritet och proportionalitet samt rättssäkerhet. De är även eniga om att främja enkelhet, tydlighet och enhetlighet vid utformningen av lagstiftningstexter och största möjliga öppenhet i lagstiftningsprocessen.

De uppmanar medlemsstaterna att se till att införlivandet av gemenskapsrätten med den nationella lagstiftningen sker korrekt, snabbt och inom fastställda tidsfrister, i enlighet med ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möten i Stockholm, Barcelona och Sevilla.

Bättre samordning av lagstiftningsprocessen

3. De tre institutionerna är eniga om att se till att deras lagstiftningsverksamhet rent allmänt samordnas bättre, vilket utgör en viktig förutsättning för en bättre lagstiftning för Europeiska unionen.

4. De tre institutionerna är eniga om att på ett bättre sätt samordna sina förberedande arbeten och lagstiftningsarbetet inom ramen för medbeslutandeförfarandet och se till att dessa offentliggörs på lämpligt sätt.

Rådet skall i god tid informera Europaparlamentet om utkastet till det fleråriga strategiprogram som det skall lägga fram för Europeiska rådet för antagande. De tre institutionerna skall underrätta varandra om sina respektive årliga lagstiftningsprogram för att kunna komma överens om en gemensam årlig programplanering.

I synnerhet skall Europaparlamentet och rådet bemöda sig om att för varje lagstiftningsförslag inrätta en vägledande tidtabell över de olika steg som leder fram till det slutliga antagandet av detta förslag.

⁽¹⁾ EGT C 329, 6.12.1993, s. 135.

⁽²⁾ EGT C 102, 4.4.1996, s. 2.

⁽³⁾ EGT C 73, 17.3.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT C 77, 28.3.2002, s. 1.

Om den fleråriga programplaneringen medför interinstitutionella konsekvenser skall de tre institutionerna inleda ett samarbete på lämpligt sätt.

Så långt det är möjligt skall det i kommissionens årliga lagstiftnings- och arbetsprogram för varje enskilt förslag anges vilka lagstiftningsinstrument som valts och vilken rättslig grund som förutses.

5. De tre institutionerna skall av effektivitetsskäl se till att så långt möjligt synkronisera den behandling av gemensamma ärenden som sker hos de förberedande organen ⁽¹⁾ inom respektive gren av den lagstiftande myndigheten ⁽²⁾.

6. De tre institutionerna skall fortlöpande genom hela lagstiftningsprocessen informera varandra om sitt arbete. Informationen skall lämnas på lämpligt sätt, särskilt genom en dialog mellan å ena sidan Europaparlamentets utskott och plenum och å andra sidan rådets ordförandeskap och kommissionen.

7. Kommissionen skall varje år redogöra för det aktuella läget när det gäller dess lagstiftningsförslag.

8. Kommissionen skall se till att dess ledamöter som regel är närvarande vid parlamentsutskottens diskussioner och vid debatter i plenum, såvitt de avser de utkast till lagstiftning som de är ansvariga för.

Rådet kommer att fortsätta nuvarande praxis, bestående av täta kontakter med Europaparlamentet genom regelbundet deltagande vid debatter i plenum, så långt det är möjligt genom berörda ministrar. Rådet skall även sträva efter att regelbundet delta i arbetet i parlamentsutskotten och vid andra sammanträden, företrädesvis på ministernivå eller på lämplig nivå.

9. Kommissionen skall beakta de uppmaningar om att lägga fram lagstiftningsförslag som kommer från Europaparlamentet eller rådet och som framställts med stöd av artikel 192 eller artikel 208 i EG-fördraget. Kommissionen skall lämna ett snabbt och vederbörligt svar till behöriga parlamentsutskott och rådets förberedande organ.

Ökad öppenhet och tillgänglighet

10. De tre institutionerna bekräftar att de anser det vara viktigt att stärka öppenheten och förbättra informationen till medborgarna under hela den tid som deras lagstiftningsarbete pågår, med beaktande av deras respektive arbetsordningar. De skall i synnerhet se till att offentliga politiska debatter sprids så brett som möjligt genom systematisk användning av ny kommunikationsteknik, såsom bl.a. satellitåterutsändningar eller direktuppspelning av video på Internet. De tre institutionerna skall dessutom se till att öka allmänhetens tillgång till EUR-Lex.

11. De tre institutionerna skall så snart som de har uppnått enighet hålla en gemensam presskonferens för att meddela att

⁽¹⁾ Parlamentsutskotten vid Europaparlamentet respektive arbetsgrupperna och de ständiga representanternas kommitté vid rådet.

⁽²⁾ I detta avtal avses med uttrycket "lagstiftande myndighet" enbart Europaparlamentet och rådet.

lagstiftningsprocessen genom medbeslutandeförfarandet framgångsrikt har utmynnat i ny lagstiftning, oavsett om detta har skett vid första behandlingen, andra behandlingen eller efter förlikning.

Val av lagstiftningsinstrument och rättslig grund

12. Kommissionen skall inför Europaparlamentet och rådet förklara och motivera sitt val av lagstiftningsinstrument, om möjligt inom ramen för sitt årliga arbetsprogram eller sedvanliga dialogförfaranden och under alla omständigheter i motiveringarna till sina initiativ. Kommissionen skall även behandla varje begäran från den lagstiftande myndigheten i detta sammanhang och ta hänsyn till resultatet från de eventuella samråden har haft före framläggandet av sina förslag.

Kommissionen skall se till att den åtgärd som den föreslår att vidta är så enkel som möjligt, men ändå förenlig med genomförandet av syftet med åtgärden och behovet av ett effektivt genomförande.

13. De tre institutionerna erinrar om definitionen av direktiv (artikel 249 i EG-fördraget) och om de relevanta bestämmelserna i protokollet om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. För att undvika en överdriven användning av genomförandeåtgärder på gemenskapsnivå skall kommissionen i förslagen till direktiv se till att en lämplig jämvikt mellan allmänna principer och detaljerade bestämmelser respekteras.

14. Kommissionen skall på ett tydligt och fullständigt sätt motivera valet av rättslig grund för varje förslag. Om den rättsliga grunden ändras efter det att kommissionen har lagt fram sitt förslag skall Europaparlamentet vederbörligen höras på nytt av berörd institution i full överensstämmelse med rättspraxisen från Europeiska gemenskapernas domstol.

15. I motiveringarna till sina förslag skall kommissionen i samtliga fall ange de befintliga rättsliga bestämmelser på gemenskapsnivå som finns inom det berörda området. Kommissionen skall i motiveringarna även ange hur de föreslagna åtgärderna kan rättfärdigas med hänsyn till subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. Kommissionen skall även redogöra för räckvidden av och resultaten från de föregående samråden och de konsekvensanalyser som den genomfört.

Användning av alternativa former av reglering

16. De tre institutionerna erinrar om att gemenskapen enbart skall lagstifta om det är nödvändigt, i överensstämmelse med protokollet om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. Institutionerna erkänner att det är ändamålsenligt att använda sig av alternativa regleringsmekanismer i lämpliga fall när EG-fördraget inte särskilt kräver att ett juridiskt instrument skall användas.

17. Kommissionen skall se till att all användning av mekanismerna samreglering och självreglering alltid är förenlig med gemenskapsrätten och att den uppfyller kriterierna när det gäller öppenhet (offentliggörande av särskilt avtal) och de berörda parternas representativitet. Sådan användning måste dessutom innebära ett mervärde för allmänintresset. Dessa mekanismer skall inte tillämpas om de grundläggande rättigheterna eller viktiga politiska val står på spel eller i situationer där reglerna måste tillämpas på ett enhetligt sätt i samtliga medlemsstater. Mekanismerna måste säkerställa en snabb och flexibel reglering som varken påverkar principerna om konkurrens eller den inre marknadens enhetlighet.

— Samreglering

18. Med samreglering avses den mekanism genom vilken en gemenskapsrättsakt överlåter förverkligandet av de mål som angetts av den lagstiftande myndigheten till på området erkända berörda parter (särskilt ekonomiska aktörer, arbetsmarknadens parter, icke-statliga organisationer eller sammanslutningar).

En sådan mekanism kan användas på grundval av de kriterier som anges i rättsakten för att säkerställa att lagstiftningen anpassas till berörda problem och sektorer, för att underlätta lagstiftningsarbetet genom att tonvikten läggs på de viktigaste aspekterna samt för att dra fördel av de berörda parternas erfarenhet.

19. Rättsakten måste respektera proportionalitetsprincipen i enlighet med EG-fördraget. Avtalen mellan arbetsmarknadens parter skall respektera bestämmelserna i artiklarna 138 och 139 i EG-fördraget. I motiveringarna till sina förslag skall kommissionen för den behöriga lagstiftande myndigheten förklara skälen till varför den föreslår att använda en sådan mekanism.

20. De parter som berörs av en grundläggande rättsakt kan inom den ram som anges i rättsakten ingå frivilliga avtal för att anta närmare tillämpningsbestämmelser för densamma.

Utkasten till avtal skall överlämnas av kommissionen till den lagstiftande myndigheten. I enlighet med sina åligganden skall kommissionen undersöka om dessa utkast till avtal är förenliga med gemenskapsrätten (och särskilt den grundläggande rättsakten).

Särskilt på Europaparlamentets eller rådets begäran, från fall till fall och beroende på ämnet, kan det i den grundläggande rättsakten fastställas en tidsfrist på två månader räknat från den tidpunkt då de underrättats om utkastet till avtal. Under denna tidsfrist kommer var och en av institutionerna att kunna aningen föreslå ändringar om det anses att utkastet till avtal inte motsvarar de mål som angetts av den lagstiftande myndigheten, eller motsätta sig att avtalet träder i kraft och eventuellt be kommissionen lägga fram ett förslag till rättsakt.

21. I den rättsakt som utgör grunden för en samregleringsmekanism skall anges samregleringens möjliga räckvidd på det berörda området. Den behöriga lagstiftande myndigheten skall i nämnda rättsakt fastställa lämpliga åtgärder för att tillämpningen skall kunna följas upp, för det fall att en eller fler av de berörda parterna åsidosätter denna eller om avtalet misslyckas. Dessa åtgärder kan t.ex. bestå i att fastställa att kommissionen skall tillhandahålla den lagstiftande myndigheten regelbunden information om uppföljningen av tillämpningen eller att fastställa en översynsklausul i enlighet med vilken kommissionen skall lämna en rapport inom en viss tidsfrist och vid behov föreslå en ändring av rättsakten eller andra lämpliga lagstiftningsåtgärder.

— Självreglering

22. Med självreglering avses möjligheten för de ekonomiska aktörerna, arbetsmarknadens parter, icke-statliga organisationer eller sammanslutningar att sinsemellan och för egen räkning anta gemensamma riktlinjer på europeisk nivå (särskilt uppförandekoder eller sektorsavtal).

Som en allmän regel skall dessa frivilliga initiativ inte innebära att institutionerna har intagit en viss ståndpunkt, särskilt i de fall då initiativen tas inom områden som inte omfattas av fördragen eller områden på vilka unionen ännu inte har lagstiftat. Kommissionen skall, inom ramen för sina åligganden, undersöka hur självreglering har använts för att kontrollera att den är förenlig med bestämmelserna i EG-fördraget.

23. Kommissionen skall informera Europaparlamentet och rådet om de exempel på självreglering som den anser å ena sidan bidrar till förverkligandet av EG-fördragets mål och är förenliga med dess bestämmelser, och å andra sidan är tillfredsställande såvitt avser de berörda parternas representativitet, sektorsvis eller geografisk räckvidd och mervärde av gjorda åtaganden. Kommissionen skall emellertid överväga möjligheten att lägga fram ett förslag till rättsakt, särskilt på begäran av den behöriga lagstiftande myndigheten eller när dessa självregleringar åsidosätts.

Tillämpningsåtgärder (kommittéförfarande)

24. De tre institutionerna understryker tillämpningsåtgärdernas viktiga roll för lagstiftningen. De noterar resultaten från konventet om Europas framtid i fråga om fastställande av de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter.

Europaparlamentet och rådet understryker att de med respekt för sina respektive befogenheter har börjat behandla det förslag som kommissionen antog den 11 december 2002 om ändring av rådets beslut 1999/468/EG⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Förbättring av lagstiftningens kvalitet

25. De tre institutionerna kommer, var och en under utövandet av sina respektive befogenheter, att verka för lagstiftningens kvalitet, dvs. dess klarhet, enkelhet och effektivitet. Institutionerna anser att en förbättring av samrådsprocessen före lagstiftning och en ökad användning av konsekvensanalyser, såväl före som efter, kommer att bidra till detta mål. Institutionerna är fast beslutna att fullt ut tillämpa det interinstitutionella avtalet av den 22 december 1998 om gemensamma riktlinjer för gemenskapslagstiftningens redaktionella kvalitet.

a) Samråd före lagstiftning

26. Under den period som föregår framläggandet av ett lagstiftningsförslag skall kommissionen ha bredast möjliga samråd, vilket Europaparlamentet och rådet skall informeras om; resultaten av samråden skall offentliggöras. I vissa fall, om kommissionen anser det lämpligt, kan den lägga fram ett dokument om samråd före lagstiftning, över vilket Europaparlamentet och rådet kan välja att yttra sig.

b) Konsekvensanalys

27. I enlighet med protokollet om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna skall kommissionen i sina lagstiftningsförslag ta vederbörlig hänsyn till dessas ekonomiska och administrativa konsekvenser, särskilt för unionen och medlemsstaterna. Dessutom skall de tre institutionerna, var och en för egen del, ta hänsyn till målet att säkerställa en adekvat och effektiv tillämpning i medlemsstaterna.

28. De tre institutionerna är eniga om att konsekvensanalyser bidrar till att förbättra gemenskapslagstiftningens kvalitet, både när det gäller dess tillämpningsområde och dess innehåll.

29. Kommissionen kommer att fullfölja genomförandet av en integrerad process för konsekvensanalys i förväg av viktiga lagstiftningsutkast genom att i en samlad utvärdering förena konsekvensanalyserna av särskilt de ekonomiska, sociala och miljömässiga aspekterna. Resultatet av dessa analyser kommer att fullt ut och fritt ställas till Europaparlamentets, rådets och allmänhetens förfogande. I motiveringen till sina förslag kommer kommissionen att ange hur konsekvensanalysen har påverkat dessa.

30. När medbeslutandeförfarandet är tillämpligt kommer Europaparlamentet och rådet dessutom, på grundval av gemensamt definierade kriterier och förfaranden, att kunna använda sig av konsekvensanalyser före antagandet av en betydande ändring, antingen vid första behandlingen eller vid förlikningen. Så snart som möjligt efter antagandet av detta avtal kommer de tre institutionerna att redovisa sina respektive erfarenheter och undersöka möjligheten att fastställa en gemensam metod.

c) Enhetliga texter

31. Europaparlamentet och rådet kommer att vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att deras respektive tjänster på

ett noggrannare sätt granskar utformningen av texter som antagits i enlighet med medbeslutandeförfarandet, i syfte att på så sätt undvika alla felaktigheter och varje form av bristande enhetlighet. Institutionerna kommer i detta syfte att kunna fastställa en kort tidsfrist för att kunna genomföra denna juridiska kontroll före det slutliga antagandet av rättsakten.

Förbättring av införlivande och tillämpning

32. De tre institutionerna understryker vikten av att medlemsstaterna följer artikel 10 i EG-fördraget och uppmanar medlemsstaterna att verka för att gemenskapsrätten korrekt och snabbt införlivas med den nationella lagstiftningen inom de tidsfrister som fastställts och anser att ett sådant införlivande är absolut nödvändigt för att domstolar, förvaltningar, medborgare och ekonomiska och sociala aktörer skall tillämpa denna lagstiftning enhetligt och effektivt.

33. De tre institutionerna skall se till att alla direktiv innehåller en bindande tidsfrist för införlivandet av direktivens bestämmelser med den nationella rätten. Institutionerna skall i direktiven fastställa en så kort tidsfrist för införlivandet som möjligt, vilken som regel inte skall vara längre än två år. De tre institutionerna önskar att medlemsstaterna fördubblar sina ansträngningar för att införliva direktiven inom de tidsfrister som anges i dem. Europaparlamentet och rådet noterar härvid att kommissionen avser att förstärka samarbetet med medlemsstaterna.

De tre institutionerna erinrar om att EG-fördraget ger kommissionen möjlighet att inleda ett överträdelseförfarande om en medlemsstat inte har respekterat fristen för införlivandet; Europaparlamentet och rådet noterar de åtaganden som kommissionen har gjort på området ⁽¹⁾.

34. Kommissionen skall upprätta årsrapporter om införlivandet av direktiv i de olika medlemsstaterna, åtföljda av tabeller som anger graden av införlivande. Dessa rapporter skall läggas fram för Europaparlamentet och rådet samt göras tillgängliga för allmänheten.

Rådet uppmuntrar medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så vitt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan direktiven och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller. Rådet uppmanar de medlemsstater som inte redan gjort så att snarast möjligt utse en samordnare för införlivande.

Förenkling och minskning av lagstiftningens volym

35. För att underlätta gemenskapslagstiftningens tillämplighet och öka dess läsbarhet är de tre institutionerna eniga om att för det första inleda arbetet för att uppdatera lagstiftningen och minska dess volym och för det andra starkt förenkla den befintliga lagstiftningen. För detta ändamål skall de använda sig av kommissionens fleråriga program som grund.

⁽¹⁾ Kommissionens meddelande av den 12 december 2002 om bättre övervakning av EG-rättens tillämpning KOM(2002) 725 slutlig s. 20–21.

Uppdateringen och minskningen av lagstiftningens volym skall särskilt ske genom upphävande av rättsakter som inte tillämpas längre och genom kodifiering eller omarbetning av övriga rättsakter.

Förenklingen av lagstiftningen syftar till att förbättra och anpassa lagstiftningen genom att ändra eller ersätta rättsakter eller bestämmelser som är alltför tunga och komplicerade för att tillämpas. Detta skall ske genom omarbetning av befintliga rättsakter eller genom nya lagstiftningsförslag utan att gemenskapens politik åsidosätts. Kommissionen skall därför välja ut de områden av den befintliga rätten som är lämpliga att förenkla mot bakgrund av kriterier som skall fastställas efter samråd med den lagstiftande myndigheten.

36. Under de sex månader som följer på ikraftträdandet av detta avtal bör Europaparlamentet och rådet, vilka i egenskap

av lagstiftande myndighet har till uppgift att slutligen anta förslagen till förenklade rättsakter, att för sin del ändra sina arbetsmetoder genom att införa exempelvis ad hoc-strukturer vars uppgift är att förenkla lagstiftningen.

Genomförande och uppföljning av avtalet

37. Genomförandet av detta avtal skall följas upp av högnivågruppen för interinstitutionellt samarbete.

38. De tre institutionerna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att deras behöriga tjänster skall få tillgång till lämpliga medel och resurser för att genomföra detta avtal på ett adekvat sätt.

Hecho en Estrasburgo, el dieciseis de diciembre de dos mil tres.

Udfærdiget i Strasbourg den sekstende december to tusind og tre.

Geschehen zu Straßburg am sechzehnten Dezember zweitausendunddrei.

Έγινε στις Στρασβούργο, στις δέκα έξι Δεκεμβρίου δύο χιλιάδες τρία.

Done at Strasbourg on the sixteenth day of December in the year two thousand and three.

Fait à Strasbourg, le seize décembre deux mille trois.

Fatto a Strasburgo, addì sedici dicembre duemilatre.

Gedaan te Straatsburg, de zestiende december tweeduizenddrie.

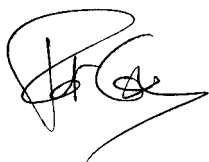
Feito em Estrasburgo, em dezasseis de Dezembro de dois mil e três.

Tehty Strasbourgissa kuudentenatoista päivänä joulukuuta vuonna kaksituhattakolme.

Som skedde i Strasbourg den sextonde december tjugohundratre.

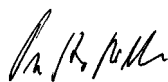
Voor het Europees Parlement

De voorzitter

Voor de Raad

De voorzitter

p.o.

Voor de Commissie

De voorzitter

